

Izhaja:
vsako sredo popoldne
in soboto zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
« pol leta 8 L.
« četrt leta 4 L.
Za inozemstvo celo
leto 35 L.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 66

V Gorici, v sredo 19. avgusta 1925.

Leto VIII.

zirana pisma se
ejemajo. Oglasi
unajo po dogo-
se plačajo v na-
ist izdaja kon-
sorcij

«GORIŠKE STRAŽE»
Tisk Zadrúžne tiskar-
v Gorici, Riva Piazzu-
ta št. 18.
Uprava in uredništvo
ulica Mameli šte. 5.
(prej Scuole).

Odhajajo in prihajajo

Goriški podprefekt markiz di Suni nas zapušča. Kakor poročajo italijanski listi je na lastno prošnjo premeščen v Meran. Na njegovo mesto je imenovan komendant Scotti, dosedaj podprefekt v Mortari, ki je že prispel v Gorico.

Kaj naj rečemo o odhajajočem g. di Suniju? Marsikaj nam sili v pero, toda sedaj ob slovesu je najbolje, da pozabimo na vse: na veselo razpoloženje, ki ga je vzbujal njegov prihod in na razna razočaranja, ki smo jih doživeli potem. Se ni dolgo, ko smo morali napisati na naslov poslavljajočega se podprefekta odločno in krepko besedo. Zato napravimo danes rajši piko.

Novi podprefekt je za nas še popolnoma nepopisan list. Kakšne so smernice politike, ki jo hoče uveljavljati na tukajšnji velevažni obmejni postojanki, nam je neznano. Kako je poučen o tukajšnjih razmerah, ne vemo. Kako je kot človek in uradnik dostopen pametni besedi in jasnim razlogom, danes še ne moremo nič presojati. Zato nočemo delati nikakih prerokb in nočemo delati nikakih prehitvati s sodbo o našem bodočem položaju. Dovoljujemo si pa povedati novemu g. podprefektu jasno besedo o našem stališču.

Mi Slovenci, ki tvorimo ogromno večino v okrožju, ki obsega njegov delokrag, smo samostojen narod z lastno in izrazito samobitnostjo. Mi imamo svoje posebno narodno in kulturno življenje, svoje posebne gospodarske in socialne potrebe ter tudi svojo posebno zgodovino. Kakor ima vsak posameznik svoj značaj tako imamo tudi mi svoj neizbrisljiv narodni značaj in smo si ustvarili svojevrsten narodni tip.

Mi Slovenci smo v pretežni večini globoko versko čuteče ljudstvo. Kato-

liška vera je skoro vsakemu našemu človeku neoskrunljiva svetinja. Na tem načelu je zidana naša preteklost in na tem načelu gradimo tudi svojo sedanost. Najboljši, najpožrtvovalnejši in najrazboritejši naši duševni delavci so v njegovi službi. Spoštovanje verskega čuta in vsega kar je z njim v zvezi, je zato za nas sveta zadeva.

Mi Slovenci smo kulturni, izobražen narod. Ker smo majhni po številu, nimamo sicer Bog ve kakšnih zakladov, toda s samozavestjo lahko ugotovimo, da stoji masa našega ljudstva na visoki kulturni stopnji. Zanimanje za kulturne prireditve najrazličnejših vrst in čtivo sta med našim preprostim ljudstvom razširjena kot maločke, analfabetov takorekoč ne poznamo, izobrazba je med našim ljudstvom, s ponosom to lahko povemo, posplošena. Zato pa tudi zahtevamo s polno pravico, da se nas spoštuje in ne stavi ovir našemu nadaljnjemu razvoju in razmahu. Po človeških in božjih zakonih nam to pritiče.

Mi Slovenci smo demokratičen narod. Zato je med nami zelo razvita socialna zavest in je naš pravni čut zelo občutljiv. Stroge obsodbe ni deležen samo oni, ki zatira celokupnost, temveč tudi oni, ki dela krivico posamezniku.

G. podprefekt! Navedli smo te točke, ne da bi Vam hoteli dajati nauke. Smatramo za samoposebi umevno, da poznate vsaj v glavnem položaj pokrajine, v katero ste prišli. Navedli smo jih samo, ker bi ne želeli, da bi se zgodilo Vam kot skoro vsem Vašim prednikom: naših zahtev in naših pravic niso hoteli priznati, nekateri v celoti nekateri deloma in odšli so, ne da bi si priborili ljubezen našega ljudstva in ne da bi jih kdo hranil v hvaležnem spominu.

Kaj se godi po svetu?

Odkar so vstopili radičevci v vlado skupaj z radikali, se politika Štefana Radića zelo naglo giblje. Kakor je prej hrvatski »predsednik mirotvorne in čovječanske republike« vlivljal in vtepal na vse mogoče načine svoje republikanstvo in glave hrvatskega seljaka, tako gradi zdaj na razvalinah republikanstva in trudu in znoju monarhije. Voditelj Hrvatov se prav nič ne zmeni za očitke, da je nedosleden, nekaj politični zrakoplovec, ki v zraku kozolce prebrača.

Zato se pa samo ob sebi zastavi motrilcu političnih dogodkov v Jugoslaviji dvoje vprašanj: Kakšno razpoloženje je med ljudstvom spričo take politike in kaj je bistvo sedanjega sporazuma.

Predno na to odgovorimo, je treba pregledati nekaj preteklih dogodkov.

Dolga pot spreobračanja.

Našim bralcem so še gotovo dobro v spominu opisi Štefana Radića izza dobe njegovega najboljši divjega republikanstva. S svojim finim poznavanjem razpoloženja v množicah je pridobil hrvatsko kmečko ljudstvo zase. Njegovi verski pozdravi in svetohlinstvo, bandera s srcem Jezusovim na političnih shodih, to so bili magneti, ki so vlekli versko razpoložena seljaka k Radićevim političnim shodom, kjer je mož prav brez sramu oznanjeval, da bo on poskrbel za odpravo davkov, vojaškega službovanja, za razlastitev veleposestev in podobnih reči. Vse to je bilo za pri-

prostega človeka silno vabljivo. Psiholog Radić je vlekel za sabo množice, napuh je pa vlekel Radića tako daleč, da je že dvigal pest proti državi, armadi in dinastiji.

Davidovič in Korošec sta se prav takrat najbolj trudila, da pridejo v Beograd tudi radičevci. Vrata so že bila odprta, vse ovire odstranjene; tedaj odpre Štefan Radić zopet svoja velehrvatska usta in pokopelj s svojo blebetavostjo ves njun trud.

Na vlado so prišli radikali in Žerjavovci. Ker so že bili siti vedne nevarnosti iz Zagreba, so vtaknili Radića pod ključ in začeli preganjati njegove pristaše. Par tednov se je še veselil Radić slave »narodnega mučnika«, ko je pa videl, da se v Beogradu ne omehčajo in da njegovi pristaši nočejo več čakati odrešenja, je naredil skok, prelomil z vso preteklostjo in se ponižal pred sivim Pašićem, da reši sebe iz ječe, da si zopet pridobi izgubljeni vpliv med Hrvati in obnovi svojo stranko. Vse kar mu je bilo do tedaj najbolj sveto je zavrgel in po-teptal v blato.

Radić se nekoliko vračuna.

Še predno je začel Radić delati svoje smrtonosne skoke, ga je precej razumnikov zapustilo, ker se jim je zagabila njegova nedoslednost in njegova samovlada v stranki. Po skoku, ki ga pa Radić opisuje kot premeteno politično potezo, ga je zapustilo nekaj najboljših poslancev, ki so sedaj skupno s poslanci Hrvatske zajednice

osnovali svoj poslanski klub. Ta petnajstotnica hodi zdaj med ljudstvo in kaže na Radića kot na zapeljivca Hrvatov. Prej je vlivljal narodu mržnjo do Srbov in ga tako odbil od srbskih bratov, zdaj pa se čez noč prelevi in pusti ljudstvo na cedilu. Ta agitacija precej kvari in zmanjšuje vpliv mogočnega Radića med narodom.

Lepo prilika pa ima zdaj tudi hrvatska pučka (ljudska) stranka, da si pridobi na svojo stran radi svojega odločno krščanskega stališča vse one duhovnike in ljudi, ki so drli v hrvatskem zanosu za Radićem kot Hrvatom in vernim človekom.

Bistri Radić dobro ve, kdo mu hodi v zelnik, zato pa hoče z drugimi sredstvi pridobiti »republikanski« narod zase in za monarhijo. Ponudila se mu je lepa prilika.

1000-letnica hrvatskega kraljestva.

Slavno preteklost ima za sabo hrvatski narod. Njegova zgodovina, o kateri bomo o priliki obširneje izpregovorili, je polna junaštva in borb, ki so jih izvojevali Hrvati, ko se je še širilo ob bregovih Jadranskega morja hrvatsko kraljestvo. Pred tisoč leti, leta 925. je bil kronan prvi hrvatski kralj Tomislav v Stolnem Biogradu na morju.

Pesniki in veliki pisatelji so vedno budili v narodu spomin, na tiste dni, ko so bili Hrvati »antemurale christianitatis«, obrambni zid proti turškemu navalom.

Velikanske priprave so se vršile pretekli teden v hrvatski prestolici, v prijaznem Zagrebu, da se dostojno praznuje v soboto in nedeljo 1000 jubilej. Višek vseh svečanosti naj bi bil prihod kraljevega para. Svečanosti so potekle v vsem sijaju. Na tisoče ljudstva se je zgrinjalo po zagrebških ulicah slavnostno odetih v zelenje in zastave. Hrvatski Sokoli, ki niso več v zvezi z ostalim Sokolstvom v državi, so prišli peš in na konjih, ker so se pripravljale tudi velike telovadne tekme. Vse mesto je bilo sijajno razsvetljeno, vse polno pričakovanja. Jugoslovanski kralj Alexander prvič kot kralji obišče središče Hrvatske. Po mestu se razvije slavnosten sprevod v katerem korakajo radikalni in radičevski ministri v lepi slogi skupaj. Ljudstvo vzklika Radiću, »hrvatskemu« kralju in hrvatski zemlji.

Kaj je gospod Radić zamenjal?

Še predno je prišlo do »sporazuma« so zagrebški mestni očetje razpravljali o proslavi hrvatske tisočletnice. In tedaj so sklenili, da ne bodo

povabili niti Srbov niti Slovencev. Takrat so namreč v »republikani« hoteli proslaviti spomin na kraljestvo. Toda reč se je zasukala, vsled zgoraj naštetih razlogov tako, da je moral Radić ukazati, da se bo spomin na kraljestvo obhajal v kraljestvu in ne več v republikani. In je stvar tako uredil, da je 40.000 seljakov, ki jih je potem gostil v razkošni palači Seljaškega doma, proslavljalo bolj Štefana Radića in stranko kot pa kralja in tisočletnico. Ta druga zamenjava je bila zelo v prilog vodji hrvatskih seljakov posebno še, ker so se množice navdušile za kralja pod vtisom Radićevih mnogih govorov.

Dve muhi je s tem Radić na en mah zadel, ker si je priredil manifestacijo in obrnil seljaka od republike do monarhije.

Česa se je Radić po sili navadil.

Radićevi prijatelji in zavezniki radikalni prav dobro poznajo osebne navade Radićeve. Vedo, da je s svojo znano neutesljivo željo po govorancah marsikaj pokvaril, kar so drugi dobrega sezidali. Takoj po »sporazumu« se je Radić spet parkrat s svojimi izjavami zaletel. To pa ni nič kaj po misli molčečemu Pašiću, ki ve za modri izrek: »Molk je zlato«. Zato je ukazal, naj namignejo prijatelju Radiću, da postane bolj varčen s svojimi izjavami. Res je ubogal; novinarjev niti ne sprejema več, še manj pa, da bi jim kaj povedal. Nad tem svojim uspehom so radikali silno veseli. Sli so še za korak naprej. Poslali so Štefana Radića kot odposlanca na zborovanje Zveze narodov v Ženevo. Tako je Radić na lep način odstranjen, nevarnosti vsled njegovih govorov tudi ni več in radikali so v svojih poslih nemoten. Ni pa še jasno in sigurno, kaj bo Radić povedal v Ženevi pred zastopniki tujih narodov.

Usodepolna zmeta.

Radić, smo dejali, nima za sabo več vseh Hrvaov. Njegov »sporazum« s Srbi ima pa še manj prijateljev. Dr. Voja Marinković, odlični politični talent, je to dobro poudaril, ko je dejal, da so zamenjali politični dogovor med dvema strankama s sporazumom, ki naj uredi složno življenje med Slovenci, Srbi in Hrvati.

Morda bo k temu vsaj nekoliko prispevalo to pobotanje med radičevci velehrvatsko, in radikali, izrecno srbsko stranko. Toda pravi bratski sporazum bo šele takrat osrečil mlado državo, ko ga bodo pisali zastopniki vseh treh bratov. Naj bi že skoro zasnil ta dan!

DNEVNE VESTI.

Vojnim oškodovancem!

Banca d'Italia v Gorici je pred dnevi vkinila za mesec dni izdajanje vojno odškodninskih obveznic. Ne delajte zato nepotrebnih poti! Vzrok vkinjenja je zrebanje, ki je v teku. Ta vzrok se nam zdi povsem nerazumljiv. Ali bi ne bilo za ljudstvo boljše, da se izda kolikor mogoče več obveznic in se tako omogoči čim večjemu številu vojnih oškodovancev, da se vdeleže »srečkanja«? Saj je vendar pretekla že dovolj dolga doba, ko se ni vršilo srečkanje! Imeite vendar srce za uboge vojne oškodovance!

Kako je z našim učiteljstvom?

Zadnji »Učiteljski list« prinaša obširno tajnikovo poročilo na VII. delegacijskem zborovanju Zveze. V poročilu so zanimivi podatki o stanju učiteljstva v naši deželi. Pravi:

»Število vsega slov. učiteljstva je padlo od l. 1918. do danes od 800 na 600, organiziranih na 500. Ne smemo pozabiti, da je vsa ta leta padlo tudi število šoloobvezne mladine in da še le z novim šolskim letom začne spet naraščati. Šole so se torej krčile in se nove niso ustanovljale. Po pokrajinah je šolstvo še v najboljšem stanju na Goriškem. Tu pride en naš učitelj na približno 500 prebivalcev, med tem ko pride v tržaški pokrajini eden na 700, v Istri celo komaj na 2000 prebivalcev. Tudi v teh številkah se kaže, kako se učiteljstvu godi in kako je ž njegovo organizacijo.«

Splošno opažamo, da gine med našimi učitelji stanovska zavest. To je razvidno iz pomanjkljivega delovanja odsekov. In to je velikega pomena, ker je s tem zmanjšana odporna moč tistega dela razumnikov med

učitelji, ki bi radi bili tudi izven šolskih sob vzgojitelji. Število slovenskega učiteljstva pada; a pada tudi po duhu, ki bi moral krepiti njih vrste. Žal, da se razmere take, ki silijo mladega učitelja, da se ne sme niti za samoizobrazbo več brigati.

Jih že love.

Navada je že danes taka: če je armada premagana, je vsega kriv njen general. Francoski maršal Liotej v Maroku in Sarraill v Siriji sta baje kriva, da so Francozi povsod tepeni. Lioteja so že odpoklicali, na njegovo mesto pride znan general iz svetovne vojne Petain. Upajo, da bo zdaj boljše.

Italija slavi junake svoje...

V Sloveniji deluje že več mesecev posebna italijanska komisija, ki skrbi, da se vsi italijanski vojaki, ki so pokopani v Sloveniji prepeljejo med svoje. Te dni bodo pripeljali 123 trupel iz Maribora. Kako žalostna je pa usoda tistih tisočev padlih slovenskih fantov, ki gnijejo Bog ve kod in ni še nobeden zanje pomolil Očenaša.

Lepi upi za bodočnost.

Jugoslavija je začela vedno bolj skrbeti za svoja pristanišča in plovbo. Vsega skupaj ima na jadranski obali 60 večjih in 33 manjših luk. Priplove in odplove iz prvih šestdesetih luk povprek čez 100.000 ladij na leto. Največ ladij ima jugoslovansko zastavo, na drugem mestu so pa italijanske ladje, ki odvažajo cement, les in boksit. Največja luka je danes Split. Naši sosedje se vedno bolj zanimajo za morje, ki je okno v svet za vsako državo.

Hitra pošta.

Dne 7. t. m. je bilo oddano na pošti v Medani pismo, s katerim je bil vabljen neki gospod v Biljani k važni seji, ki naj bi se vršila v Medani dne 9. t. m. Naslovljenec pa je prejel pismo šele dne 11. t. m. in se seveda ni mogel vdeležiti važnega razgovora. Pripominjamo, da od Medane do Biljane ni niti ura hoda. Lepe razmere!

Vzdrževanje ljudskih šol.

Kr. odlok od 4. junija 1925. št. 1309 določuje prispevke, ki jih bodo morale plačevati občine v Juljski Krajini letno od 1. januarja 1924. dalje za vzdrževanje ljudske šole. Prispevki so razdeljeni po številu prebivalcev v občini. Za vsakega prebivalca bo prispevala občina po 2 liri. Prispevki naših občin za vzdrževanje šole so veliki. Zato bi moralo imeti tudi naše ljudstvo pri ureditvi šole večje pravice. Imamo popolno pravico zahtevati, da mora biti šola, ki jo sami vzdržujemo taka kot mi hočemo — slovenska. Za to sveto in naravno pravico se bo naše ljudstvo borilo, dokler ne zmaga. Brez slovenske šole naš narod ne more živeti in je vsako mirno in plodonosno sožitje z italijanskimi sodeželani nemogoče.

Konferenca.

Z. P. S. J. za komensko dekanijo bo v sredo, dne 26. avgusta v Branici.

† Miroslav Sfiligoj.

V torek 11. t. m. zvečer je zapustil dolino solz in se preselil v boljše življenje, po kratki a mučni bolezni, komaj 21letni Mirko Sfiligoi. — Bil je mladenič izvanredne nadarjenosti in zelo plemenitega čuvstvovanja, a kljub temu jako skromen in zato vsem zelo priljubljen. — Obiskoval je gimnazijo kot begunec v Celju in nato v Ljubljani. Ko se je vrnil v domačijo, mu ni bilo mogoče vsled slabih gmotnih razmer nadaljevati gimnazije, zato je vstopil v trgovsko šolo v Gorici, katero je dokončal z najboljšim uspehom. V šoli je bil vedno prvi med prvimi, akoravno je moral prijemati doma tudi za — lopato. Bil je pravi tip slovenskega dijaka... trpina. — Njegov duh ni nikoli miroval: vedno je študiral, razvijal, mislil. Kar mu ni nudila šola, tega se je pa sam učil.

Pogreb blagega pokojnika se je vršil v četrtek na pokopališču v Solkan. Že dolgo nismo videli tako sijajnega pogreba: nebroj prajteliev, tovarišev in znancev ga je spremljalo na zadnji poti. Pred hišo žalosti mu je zapel pevski zbor »Mladike« žalostinko: »Vigred se povrne...« Ob odprtem grobu pa mu je zapel isti pomnožen z domačim zborom: »Nad zvezdami...« Sijajen pogreb je jasna priča, kako je bil vsem priljubljen nepozabni Mirko. — Mirko, boji Ti lahka domača gruda! Ostalim najiskrenejše sožalje. — J. V.

Dekliško romanje.

Vsi dekliški krožki, ki se mislijo vdeležiti romanja na sv. Goru, so naprošeni, da javijo do 5. sept. tajništvo »Prosvetne zveze« - dekl. odd. sledeče: 1. Koliko deklet se vdeleži romanja? 2. Katera dekleta bodo prenočevala v Gorici? 3. Koliko deklet se vdeleži skupnega kosila? — Da ne bo zmešnjave in nepotrebnih neprilik, se prosí točnega obvestila.

Odb. d. od.

Gospodinjski tečaj v zavodu šolskih sester v Tomaju.

Z oktobrom mesecem t. l. se bo otvoril v zavodu v Tomaju nov šestmesečni gospodinjski tečaj, kjer se bo nudila dekletom prilika, da si pridobijo za umno gospodinjstvo potrebne znanja. Mesečina za hrano, stanovanje in pouk znaša 150 L. Rok za vlaganje prošenj traja do 15. septembra t. l. Ker se je pa že priglasilo precej prošilk, naj ostale pohite z vlaganjem prošenj. Pod 16. letom se gojenke sprejemajo le tedaj, če so dovolj razvite in je sicer še prostor na razpolago.

Vodstvo zavoda.

Vojna odškodnina jugoslovanskih državljanov.

Na podlagi poročila iz merodajnega vira, obveščam vse prizadete vojne oškodovance jugosl. podanike, da je reševanje o pravici vojne odškodnine še vedno v teku. Vabim zaradi tega ponovno vse prizadete, da se zglašajo radi obširnejših pojasnil in ustanov-

vitve društva vojnih oškodovancev v svrhu skupnega nastopa čimprej ob nedeljah in pondeljkih v dopoldanskih urah na mojem stanovanju v Gorici, Corso V. E. III. šte. 65.

Kdor bi se ne mogel javiti osebno, naj izvoli prijaviti pismeno svoj natančni naslov, rojstne in domovinske podatke, ter vrsto škode in visokost v predvojnih cenah.

Ivan Kondelka, okr. tajnik v pok.

Zahvala.

Vodstvo fantovskega romanja čuti prijetno dolžnost, da se najlepše zahvaljuje celebrantu vč. g. msgr. A. Berlotu, pridigarju vč. g. dekanu Belletu, vč. g. kuratu Al. Makucu za lep, gostoljuben sprejem, in vsem čč. gg. spovednikom. Zlasti izreka prisrčno zahvalo članom Prosvetnega društva v Mar. Celju za trud, ki so ga imeli s pripravami, postavljanjem mlajev itd. Enako zahvaljujemo dekleta Mar. družbe za krasne vence in rože. Neumornemu Godbenemu krožku in vzornemu pevskemu zboru »Mladike« vsa čast in zahvala! Imenoma naj velja naša hvaležnost gg. pevovodju A. Bratužu, organistu F. Mavriču in zlasti solistu g. Jošku Bratužu. Največja zahvala pa gre brez dvoma neustrašenim fantom-romarjem in dobrotnemu Bogu, da se je romanje izvršilo v najlepšem redu! Vsem stokratni: Bog plačaj! — Vodstvo.

Na gospodinjskem tečaju,

ki se začne v Gorici v nedeljo se bodo poučevali naslednji predmeti: verstvo, vzgojeslovje, gospodinjstvo, kuhanje, šivanje, zdravstvo, živinoreja, vrtnarstvo, knjigovodstvo in najpotrebnejše pravoznanstvo.

Ljubljanski velesejem

se bo vršil od 29. avgusta do 8. septembra. Izkaznica, s katero sme človek obiskati sejm, stane 50 dinarjev. Kdor ima velesejmsko izkaznico, ima pravico do znižane vožnje po železnici: do meje 30% znižanja, od meje do Ljubljane pa 50% znižanja. Konzularni vizum na potni list stane 20 dinarjev. V Gorici ima velesejmske izkaznice za potovanje po znižani ceni g. Jožef Šček v Draščekovi hiši na Kornu, drugo nadstropje. Preskrbi tudi konzularni vizum.

Upniki in dolžniki.

Amerikanci, katerim so vse evropske države dolžne ogromne svote, so začeli izterjevati svoj denar. Naši državniki iščejo vse izhode iz zagate in se pogajajo po konferencah z Amerikanci, ki prav nič nočejo več poznati svojih nekdanjih »zaveznikov«. Te dni so se vršila pogajanja za odplačilo dolgov z Belgijci; a so jih na sredi prekinili, ker so ti izjavili, da itak ni Belgija v stanu odšteti vseh ameriškanskih milijard.

O zlatih svetinjah.

Odlikovancev z zlato svetinjo za hrabrost je v Italiji zelo malo. Število. To odlikovanje je ustanovil že l. 1833. kralj Karl Albert. Podeljuje

pa se le za izredne hrabrostne čine. V vsej svetovni vojni je dobilo to visoko odlikovanje le 319 oseb; med temi je tudi sedanji »tretierednik« d'Annunzio.

Nova knjiga.

Naš časnikarski tovariš. goriški rojak g. Sofronio Pocarini je izdal te dni v elegantni opremi novo zbirko svojih pesmi pod naslovom »Lollina«. Pocarinijeva pesniška smer je futuristična in se bavi skoro izključno samo z erotičnimi problemi.

Dijaški vestnik.

Socijalni tečaj se bo vršil v dneh 23., 24. in 25. t. m. v Sv. Križu na Vipavskem. Tisti tovariši in tovarišice, ki niso še prijaviili svojega pristopa, naj to storijo čimprej na naslov: Simčič Teofil, cand. iur. Via Dreossi Gorizia. Tovariši pa, ki pomotoma niste dobili vabila, prijavite kljub temu svojo udeležbo na zgornji naslov.

»Verski dnevi« Dijaške zveze se bodo vršili v dneh 26., 27. in 28. v škofijskem zavodu v Gorici. Tisti tovariši, ki se ga mislijo udeležiti, naj se prijavijo čimprej na zgornji naslov. *Dijaška zveza.*

Pevski tečaj Prosv. Zveze v Gorici

26/7 — 8/8 1925.

Malokdaj imamo priliko, da bi nekako pozabili na svoje bivanje v grenkem ozračju težkega življenja in se dvignili v nov svet lepote in harmonije, same prijetnosti in veselja. Ravno te dni vro človeški trpini na letovišča, na premembo zraku in na oddihe — le žal, da tudi letovišča ne morejo zatreči morečih skrbi. neločljivih spremljevalk našega bitja.

Nam, udeležencem zgoraj omenjenega pevskega tečaja, pa je preskrbela letos Prosvetna Zveza tako lepih dni, tako izbornega »letovišča«, da ji ne moremo biti dovolj hvaležni. Dnevi, katere smo preživeli v prijaznem Alojzijevišču so nas prevzeli, da se nismo kar mogli ločiti.

Tovariši organizisti in pevovodje, ki ste prezrli vabilo na ta tečaj, lahko obžalujete svojo odsotnost. Zamudili ste mnogo; mnogo izobrazbe in mnogo veselja. Mislim, da se bo težko uresničil še kedaj tako idilični, izvrstno organizirani in tako lepo uspeli glasbeni tečaj.

Sledeč vabilu so bili udeleženci že v nedeljo 26. 7. v Alojzijevišču. »Od vseh vetrov in vseh stanov«: Gorica, Idrija, Cerklje, Soška dolina, Brda, Banjška planota, Vipavska dolina in Kras: od vseh strani so prihitali ukaželjni mlajši in starejši slušatelji, ki so se strnili potem v eno družino soglasja in medsebojnega razumevanja, vsi istih teženj in želja: vglobiti se v čudovito kraljestvo lepotepolne glasbe, študirati njena pota in postave in si pridobiti obzorja, kako jo na najprikladnejši in najprimernejši način razširjati med naše glasbi naklonjeno ljudstvo.

Drugi fantovski tabor.

Preteklo nedeljo je spet zaplalo v srcih naših fantov. Odzvali so se pozivu Prosvetne zveze, ki jih je vabila na romanje k Mariji na prijazno Marjino Celje nad Kanalom.

Že na šmarni dan zvečer so lezli na grič fantje iz bližnjih vasi in grap. Domači društveniki so pod vodstvom g. kurata Makuca in domačina bogoslovca postavljali slavaloke v pozdrav fantom - romarjem. Iz lin Marjine cerkve pa je donelo pritrkovanje zvonov in se zlivalo z melodijami svetogorskih zvonov v eno mogočno, do neba kipečo prošnjo do Marije. Mrak je že legel nad beneško ravan in briške gričke, ko so še prihajale trume fantov iz Soške doline navzgor.

Cisto veselje je kvarilo nekoliko le slabo vreme. Pa nič za to. V nedeljo zjutraj so prisopihali iz Kanala goriški »Mladikarji« z godbo; truma fantov je priukala po grebenu sem od sv. Lucije; Banjškarji so se med tem že razhladili na vrhu; iz globoke gra-

pe Idrije, ki deli beneške brate od Kanalcov in Tolmincev so se še iz jutranje megle izvili vsi oznojeni Brici. Pesem in vrisk je še trepetal fantom na ustnih, na čelu jim je blestel fantovski ponos, ko so obstopali gospoda Lipeta, ki je bil še sicer utrujen od spovedovanja, a se mu je obraz že razlezel prikritega veselja nad »svojimi« fanti.

Ali naj bi še povedal, kaj smo vsi čutili, ko so vrste sočnih fantov pristopale k mizi Gospodovi? V vseh je gorela le ena misel in volja: »Ne bomo se tudi javno in pred celim svetom krikniti, da gori v nas luč sv. vere, ki so jo vžgali v nas naši dedje in ljubezen do te lepe zemlje, ki duhti okrog nas.«

»Še Vipavci pridejo,« tako so vsi čakali na jutranji vlak, a ni jih bilo mnogo. Prišli so do postaj, a vlak je imel dve uri zamude in so se morali vrniti. To je povedal zborovodja Lojze, ko je ožemal na vrhu svojo prepoteno srajco, ker je prišel med zadnjimi, a še prav, da je mogel voditi

pri slovesni maši mogočni zbor kanalskih in goriških pevcev.

Pritrkovanje, smeh, vriski, pesem, žebranje beračev od stopnicah, vse je potihnilo, ko je stopil na leco kanalski gospod dekan in pel pesem Mariji in rodu tako lepo, da so fantje to pesem ponesli gotovo na svoje domove in jo bodo čuvali kot spomin na drugi fantovski tabor.

Pri veliki maši, ki jo je daroval nekdanji kanalski dekan, sedanji kantonik č. g. Berlot so se vsi čudili ubranemu petju in orgljanju. Pri darovanju je pa zavnel s kora glas našega Joškota, ki ga že poznajo malo da ne v vsaki vasi.

Po končani maši je že posijalo solnce in razpalilo svojo mehko po zemlji. Romarji so zopet občutili vso skrivnostno lepoto pesmi do Marije in našega rodu, ko so videli, kako se poljublja Marjino Celje z Majko svetogorsko; sv. Gendrea se je kopal v solčnih pramenih; nad Banjško planoto so že cvrčali murni: sv. Jakob, ponosni varuh idrijske doline je

mrko strmela na pisani svet; vso to lepoto pa je čuval v ozadiju mogočni Krn. Še Soča je šumela pesem veselja in radosti, moči in volje...

Komaj so mogli g. kurat pod svojimi latniki in vsi Ližani izkazati svoje gostoljubje, že so zvoki goriškega godbenega krožka vabili k procesiji. Priprost križ spredaj, otroci, godba, duhovniki, odborniki Prosvetne zveze in dolga pisana vrsta ljudi, planinski svet in čisti zrak, ena misel, ena želja, ki je plavala nad vsemi, to je bil ves sijaj procesije k Mariji; bil je pa lepši in bogatejši kot vsa bandera, lučke in kadila.

V cerkvi so bile še litanije ter pristrčni sloves gospoda Lipeta in nato so vsi oboki odmevali od Marjine himne, ki je vrela iz tisoč grl.

Še en pogled, pozdrav od domačinov in romarji so se začeli spuščati nizdol.

Na gričku je ostala le Marija; do nje kipi prošnja za vero, dom in rod, ki jo ponavljajo vsi, ki so bili pri Njej. *R. B.*

Tečaj je vodil eden največjih naših skladateljcev g. Emil Adamič, ki je prišel nalašč zato iz Ljubljane. Njegov prikupljivi možati nastop, nazornost v podajanju učne stvarine, njegov neusahljivi humor in temeljita znanost: kako prijetne so bile njegove ure glasbene teorije po Battkeju na podlagi vsega tega!

Harmonijo in kontrapunkt je bil prevzel g. Rihard Orel iz Standreža. Težka naloga je bila ta-le. Zakaj — bo vedel vsakdo, ki je kdaj malo poduhal vsebino teh dveh besedi. Tembolj občudovanja vredna je zato pridnost in skrajna potrpežljivost g. Orela. Treba ga je bilo samo videti v njegovih urah in pri korepeticiji! Naj ne bode pozabljeno dejstvo, da so prosili slušatelji ob koncu prvega tedna enoglasno, naj se navrže na račun počitka še ena ura kontrapunkta!! Naš g. Vinko je zmajal ob tej novici z glavo, češ, Kdu b'se kej tak'ga mislu?!...

Prekoristno in za vsakega pevca neobhodno potrebno je, kar nam je predavala profesorica g.čna Frida Ščekova, namreč o teoriji petja, nauk o dihalnem organu — sploh nauk o dihanju. Pevci z dežele in mnogi tudi iz mesta naj ne zamerijo moji trditvi, da še dihati ne znajo! Čudna beseda, pa je resnična. Od tod izvira navadno pomankljivo in surovo petje. Značilno je povedal eden izmed slušateljev ob koncu tečaja: Ko bi drugega ne bilo, — že da sem se naučil v Gorici dihati, je vredno, da sem prišel.

Zgodovino glasbe je predaval na zanimiv način g. Tone Sever; porabil je vsako priliko, da je navduševal ognjevitno svoje poslušalce na čimvečje zanimanje za to veliko umetnost in izborno sredstvo za plemenitenje človeka.

Nekaj novega so nudile ure g. Iv. Grbca iz Škedenja, čigar mil in kratek nastop nas je zares prevzel. V svojih predavanjih je gledal v glasbi sredstvo, ki naj nas dviga v višavo proti večni Lepoti in Modrosti in je učil, kako naj se skladba analizira in študira po pravilih ritmike, agogike in motivov, da zamore doseči tako svoj visoki smoter. Zaključil je predavanja s krasno ilustracijo Wagnerjevega »Parsivala«.

Večerne ure so bile določene praktičnim vajam v dirigiranju; imeli smo srečo, da je pridobila Zveza za ta predmet g. Srečka Kumarja, mojstra v tej stroki. V obilnem znoju se je trudil g. Kumar, da nas stori deležne svoje velike umetnosti, kar ne bo očitno brez uspeha.

G. prof. Terčelj nam je predaval 3 ure o liturgiki s posebnim ozirom na cerkveno petje. Mnogo silno praktičnih misli smo pridobili ob njegovih kremenitih izvajanjih.

Ravnatoko 3 ure je posvetil g. Doktorič koralnemu petju. Ožigosal je žalibog vdomačeno nemarnost v proizvajanju teh častitljivih melodij. Orisal je kratko zgodovino korala, katerega treba zopet priboriti njegovo nevenljivo zgodovinsko čast.

Kot nepričakovan nameček nam je naklonil naš dragi g. Vinko Vodopivec eno uro nauka o orgljah, oziroma o orgelskih registrih.

G.čna Gita Bortolotti nam je igrala predzadnji in zadnji dan s svojo priznano mojstrsko roko nekaj odlomkov iz klasične in moderne, posebno domače glasbene literature. Žela je živahno zahvalo.

8. avgusta opoldne je končal ta lepi tečaj z govorom g. jubilarja Adamiča ter z razdelitvijo diplom. Gg. predavateljem se je prisrčno zahvalil v imenu udeležencev tečaja tomajski župnik Albin Kjuder. Povdarjal je njihovo hvaležnost za ogromni trud g. profesorjev in hvaležnost Prosvetni Zvezi, katera zasluži z organizacijo tega tečaja krono priznanja.

Zvečer je sledila slavnostna, izvrstno uspela akademija v Marzinijevi dvorani, katero je počastil s svojim obiskom tudi prevzvišeni naš knez nadškof.

Prosvetna Zveza je lahko zadovolj-

na z velikim doprinešenim delom. Naj bo na tem mestu tudi izrečena globoko zahvala tihim delavcem, ki so se trudili za organizacijo tečaja. Saj ne bodo zamerili, če izdam njih imena javnosti. To so: predsednik Pevskega oddelka g. David Doktorič, tajnik

Tone Sever in naš priljubljeni Joško Bratuž.

Ob koncu pa želim, da bi se Prosvetni Zvezi uresničila poleg misli o tem pevskem tečaju, tudi njena druga velika ideja: skorajšnja ustanovitev goriške orglarske šole. A. K.

Kaj je novega na deželi?

Avče.

Prireditve na Snežnico je vspela precej dobro. Vsi igralci so se poglobili v svoje vloge. Glavni vlogi Dominu bi pristojalo nekoliko več živahnosti. Grajšček Sova je dobro rešil svojo vlogo. Meta je s vojo priprosto in domačo govorico vsem zelo ugajala. Tudi berač Urh je bil dober. Anka je igrala z velikim občutkom. Opazilo se je, da je zelo neprijetno vplivalo na igralce govorjenje in smeh od strani občinstva, ob najbolj žalostnih prizorih. Spametujmo se že vendar enkrat. Zavedajmo se, da take prireditve niso samo za smeh, ampak za izobrazbo in blaženje srca. Tudi burke sredi tako resne igre so bile popolnoma neumestne in so kvarile celoten vtis. — Cerkevni pevski zbor iz Kanala je dovršeno zapel eno pesem in je bil bolj gotov kot domači pev. zbor, ki tudi ni slabo pel. Ko je stopil na oder Joško Bratuž, solist, je bil burno pozdravljen. Pesmi so mu vrelle iz srca, zato so tudi imele dostop do srca vseh. Hvala mu! »Goriški godbeni krožek« je skrbel za kratek čas med odmorji in je sviral tudi pri procesiji Nadavčam.

Biljana.

Na Snežeče se je v nedeljo 9. t. m. priklatil od nekod neznan dolgoprstnež, ki je po maši, ko ni bilo nikogar v cerkvi, zmaknil v zakristiji vso nabrano miloščino, katere najbrže ni bilo prav malo. Taka božjerna tatvina se pri nas še ni zgodila, zato jo ljudstvo še tem bolj ogorčeno obsoja. — Razven tatvine smo imeli ta dan pri nas tudi nenapovedano birmovanje. O njegovem poteku pa nočemo poročati, ker ni bilo nič kaj častno.

Gorjansko.

Prva naša javna prireditve se bliža. V nedeljo, dne 23. avgusta bomo priredili ob 4. uri popoldne veselico s sledečim sporedom: 1. Hribar: »Mlatiči« — mešan zbor; 2. S. Gregorčič: »Prstan« — deklamacija; 3. E. Adamič: »Ne maram« — mešan zbor; 4. R. Silvester: »Županski kandidat« — kplet; 5. Dr. Krek: »Tri sestre« — šaloigra v 3. dejanjih; 6. A. Žirovnik: »Večerna« — mešan zbor. Igralci so člani prosvetnega društva, ki bodo to pot prvič nastopili pred širšim občinstvom. — K obilni vdeležbi vlijudno vabi odbor.

Kal nad Kanaom.

Naš doseđanji župan Ivan Bizjak je odstopil, ker ga je županski stolec preveč ožulil in ni mogel več na njem sedeti. Ta mož je oni sloviti narodnjak, ki je ob državnozbornih volitvah gonil ljudi v gozd po drva, če ne mislijo voliti fašistovske stranke. Za njega in za občino bi bilo veliko bolj častno in koristno, ako bi na dan županske volitve izjavil obč. zastopnikom, naj grejo rajši v gozd po drva, če nameravajo njega voliti za župana.

Na 8. t. m. je starešinstvo izvolilo za župana še mladega moža občinskega zastopnika Štefana Okrogliča iz Kala. Mlademu županu želimo, naj bi imel več sreče kot doseđanji. Od njega zahtevamo pa tudi več dela za občino, ker po njegovem delu ga bomo sodili. Občinar.

Gore nad Idrijo.

(Požar.) Že smo mislili, da nas bo zadela enaka nesreča kot leta 1882., ko je pogorela cela vas. V noči od srede na četrtek minulega tedna okrog 1. ure je tresčilo v hlev Frančiška Seljaka p. d. Lužarjev na Gorah in naenkrat je bil ves v plamenu. Škoda je tem bolj občutna, ker je bil hlev letos nanovo obokan, kar je stalo precej tišočkav in pa napolnjen s senom. Zgorelo je prav vse, le golo zidovje

štirli po koncu. Živino so rešili. Le požrtvovalnosti ljudstva se je zahvaliti, da ni danes cela vas eno samo velikansko pogorišče. Neumorno so ljudje donášali vodo in polivali okrog stoječe hiše, da se niso vžgale, ker so deloma še s slamo krite. Pri gašenju se je gospodar močno opekkel po rokah. Proti jutru je prišla na lice mesta požarna braumba iz Medvedjegabrda s svojo brizgalno in pogasila še ostalo tleče seno. Škoda je ogromna, zavarovalnina pa le majhna. Bog in sv. Florijan, varujta nas pred slično nesrečo!

(Smrt.) Redki so pri nas slučaji smrti. V četrtek 13. t. m. pa smo imeli kar dva pogreba. V Jeličnem vrhu št. 12 je umrla Marija Gnjezda, mati č. g. Janeza Gnjezde, župnika na Veliki Dolini na Dolenjskem. Kako je bila priljubljena, se je pokazalo pri pogrebu, ker se je žalnega sprevoda kljub groznemu naliveu udeležilo mnogo ljudstva in štirje duhovniki. Pokoj njeni blagi duši, ostalim naše iskreno sožalje!

Srpenica.

Dve nedelji zaporedoma, 2. in 9. t. m. je društvo »Stol« na Srpenici priredilo dve lepo uspeli veselici ob nabito polni dvorani. Igrali so Nušičevo trodejancko »Navaden človek«, ki jo je pisatelj po francoski šabloni prikrojil na domače trške razmere, a se našim podeželskim odrom dobro ne prilega. Igralci so se z režiserjem potrudili, da se prilagode »gosposkemu« običaju, a marsikomu se je poznalo, da na »parketu« ni doma. Najboljša sta bila stari, ženitve željni Vičentije in pa sentimentalna Zorka, a tudi ostali so se dobro odrezali, kolikor je bilo v njih močeh, posebno Dušan, Žarko in Mičič (ta le zadnji je imel odločno premlado masko). Celotni vtis igre je bil dober in zadovoljni obrabi dobrodošlih gostov iz bližnjih vasi, posebno iz Boveca in Trnovca so pričali o gmotnem in moralnem uspehu prireditve. Pred in po igri je zapel zbor troje lepih pesmi, podanih z globokim čustvom in umevanjem, a žal, s preskrbnimi močmi: manjka mu tenorjev in altov. Ali bi ne bilo bolje, ko bi se prihodnjič pridružil še zbor vrljih Trnovcev in bi obe društvi skupno zapeli par izbranih pevskih točk? Novi prizidani, stalni oder je društvu v čast. Z velikimi žrtvami in ljubeznijo si ga je postavilo in dokazalo, da hoče pod okriljem »Prosvetne zveze« zbrati okoli sebe vse, kar je zdravega in čilega ter neumorno delovati sebi v veselje in prid. Srpenici pa v uteho in ponos.

Iz Tolmina.

V Poljubinu in v Žabčah je nekoliko otrok pomrlo radi krvave griže. Prefektura je odredila vse potrebno, da bi se razširjenje bolezni preprečilo. Krajevna zdravniška oblast in orožniki pa izvajajo odredbe prefektуре tako strogo, da je prebivalcem prizadetih vasi sploh vsako gibanje onemogočeno. Žabčani ne smejo v Poljubini, Poljubinci in Žabčani ne smejo v Tolmin; ravno tako pa je onemogočen tudi Ljubincem dostop v Tolmin skozi Poljubinj. Žabčani in Poljubinci si ne smejo iz Tolmina priskrbeti niti najpotrebnejših živil. Najhujše pa je, da ne smejo kmetje niti svojih polj obdelovati in priskrbeti krmila za živino. Razumljiva je velika razburjenost Žabčanov in Poljubincev zaradi takega postopanja krajevnih oblasti. Prebivalci se čutijo popolnoma zapuščene, ko jih niti okrajni zdravnik ne obišče.

Da bi si ljudje pomagali iz te stiske, so naprosili drja Bitežnika, da bi

posredoval pri podprefekturi. Dr. Bitežnik je tudi to storil. Prefektura v Vidmu je obljubila, da odpošlje takoj na lice mesta zdravnika, ki bo ugotovil zdravstveno stanje in odredil, da ne bodo prebivalci preveč prizadeti na svobodi gibanja.

Logaršče.

Ocena.

Ko je prišla pomlad v deželo, je prišla tudi pomlad med logarško mladino. Dasi bi kdo dvomil, da se more v tako malem kraju kaj takega zgoditi in vresničiti, se je zgodilo. Mladina si je ustanovila društvo z imenom »Naš dom« in se je takoj lotila društvenega življenja. To nam dokazuje prav dobro to, da smo preteklo nedeljo 9. t. m. imeli priliko videti logarško mladino na odru.

Ker praznujemo Logaršče ta dan nekak cerkveni shod z mašo v podružni cerkvi, in je kraj lep ter primeren za izlet, je marsikoga napotilo, da je šel pogledat mlado nastopajoče društvo. Zato je bila udeležba precej velika.

Prireditve sama se mi je dopadla, igrali so trodejancko »Na Visokem« in burko »Pred sodnikom«. Ne bom ocenjal posameznih igralcev in igralk, rečem samo to, da so igrali nad naše pričakovanje dobro. Videlo se je, da je imel spretni režiser in slikar Seljak svoje prste vmes, zato so pa tudi večinoma vsi igralci dobro pogodili svoje uloge. Grajal bi tu tisto elkanje, ki se že prav neprijetno sliši na naših odrih.

Še nekaj pohvalim: po prireditvi ni bilo plesa. Je kdo pač gledal, če kje hrešči kaka harmonika, pa vendar tega ni bilo. Prav je tako. Ko prirjemo veselico za izobrazbo in napredek mladine, vendar ne gre, vsaj ta dan ne, prirjati nazadnjaškega plesa, kot je tupatam v navadi.

Končam. Veseli smo se vračali domov po lepi prireditvi. Želimo, da bi društvo delovalo naprej po načrtani poti ter da bi nas kmalu zopet povabilo na svojo novo prireditve. Torej le korajžno naprej!

Idrijske novice.

V petek dne 14. t. m. se je dogodila ob pol 6. uri zvečer v jami grozna nesreča, ki je spravila ob življenje dva mlada rudarja. Zgodilo se je tako: 3 rudarji so se podali iz drugega polja severozahodne jame (gorenji oddelek), da gredo iz jame potom dvigala (šale). Omenjeni trije rudarji so šli do dvigala, ki jih je dvignilo v Sližahijev jašek. Nesreča je hotela, da niso bili pazni, ker tu je treba največje pozornosti na dvigalu in tako je cev, katero so vzeli s seboj spravila dva rudarja v smrt; cev je namreč zadela v traverzo radi nepazljivosti mož in vrgla rudarja Antona Moravca in Ivana Willerja v jašek, tretjega Ignaca Ferjančiča pa samo ranila. Anton Moravec je padel na najnižje mesto jaška na XI. polje, med padcem pa mu je odtrgalo glavo in obe nogi; na dno jaška je priletel seveda mrtev in ves polomljen. Drugi rudar Ivan Willer pa je obvisel v jašku nad II. poljem, kjer so ga tudi po dolgem iskanju našli visečega in polomljenega. Tretjega rudarja Ignacija Ferjančiča pa so našli po treh urah v jašku sedečega na dvigalu, vsega zmešanega. Revez je od strahu obsedel na mestu, ker je ve-

Pozor!

Naša zavarovalnica

'L'UNION'

— Gorica —

se je preselila s svojim uradom

v Via Barzellini št. 2 I nadstropje.

del, kaj se je zgodilo z njegovima tovarišema. Ko so prišli do njega in ga vprašali, kako se je nesreča dogodila, ni vedel nič drugega povedati, kakor samo to: Tovariša v jašku in cev kriva! V nedeljo popoldan je bil pogreb obeh ponesrečenecv ob obilni udeležbi ljudstva. Pri pogrebu sta svirali obe idrijski godbi.

* * *

V soboto dne 15. in nedeljo 16. t. m. so priredili člani Šentjakobske čitalnice v Trstu v rudniškem gledišču dve igri in sicer Rubinsteinovega »Tatu« in Nicodemijevo »Scampolo«. Igre so krasno izpadle in tudi obisk je bil dovoljen.

* * *

Idrijski cerkveni zbor napravi dne 23. avgusta t. l. romanje na Sv. goro. Pet bode pri dveh sv. mašah ob 9. in 10. uri. Ob 9. uri se bo pelo: 1. Sattner: Pred tabo na kolenih; 2. Hayden: Tvoj mašnik zdaj daruje; 3. Scherl: O Jezus sladka mana; 4. Hladnik: Že pada mrak v dolino. Ob 10. pa Kimovec: 1. Src hrepenečih; 2. Pavšič: Kraljica prečastljiva; 3. Hladnik: Moj Zveličar, Tebe vžiti; 4. Cigale: Ave, tisočkrat Ave; 5. Premrl: Do Marije; 6. Povsod Boga.

Pozdravi fantov - vojakov

Pismo iz Milana.

Slovenski fantje letnika 1905., ki služijo pri 68. pešpolku in pri 8. četi strojnih pušk, pošiljajo pozdrave vsem slovenskim dekletom in fantom, starišem, sorodnikom in znancem in jim kličejo na veselo svidenje! Furlan France, Manče pri Vipavi; Rušt Albin, Gradišče pri Vipavi; Mozetič Henrik, Bilje pri Gorici; Frank Alojzij, Celje pri Šempetru na Krasu; Cerkevnik Rudolf iz Gradišča pri Divači; Pirih Rafael, Vrh nad Kanalom; Černilogar Ivan, Šebrelje; Mankoč Peter, Kal pri Šempetru na Krasu; Bratuš Ivan, Podraga pri Vipavi; Pirc Stanislav Budanje pri Vipavi; Kodelja France, Budanje pri Vipavi; Zegaj Filip, Šmarje pri Štanjelu.

Pismo iz Verone.

Slovenski vojaki pišejo iz Verone od 8. topničarskega polka: Tukaj preganjamo dolg čas in ludo vročino, a še hujšo žejo, katere pa ne moremo niti gasiti, ker nam pajek v žepu mrežo plete. Zato se obračamo do naših domačih, da bi nam kdaj s kakšnim petakom pomagali lajšati to jalovo stanje. Zdej se odpravljamo na strelne vaje, po katerih nas potem zapustijo »anziani« in ostanejo sami. Stenic imamo toliko, da bi lahko imeli semenj z njimi. »Stražo« tudi imamo, da nam prinese novice iz domačih krajev; pride še precej redno! Končamo in pozdravljamo vse naše domačine, »Stražo« in vse njene čitatelje. Hvala Evstahij, Tribuša; Matajuro Ivan, Trnovo pri Kobaridu; Ogrizek Ivan, II. Bistrica; Lasič Ivan, Vrtojba; Nemeč Ivan, Bilje; Pahor Ivan, Dol. Opatjeselo; Kukovica Josip, Škedenj, Trst; Nusdorfer Avgust, Duplje, Vipava; Mihel Viktor Rihemburg; Skrt Bogomir, Dol-Kal; Močnik Franc, Orehek; Baša David, Renče; Prinčič Bazilij, Cerovo; Petrič Rudolf, II. Bistrica; Skočir Andrej, Vrsno; Koglot Emil, Vrtojba; Ručna Miha, Idersko; Zorzut Anton, Kojsko; Ferfolja Henrik, Miren; Florenin Anton, Gabrije; Ursič Ivan, Slap pri Vipavi; Ožbot iz Peči; Kogoj Franc, Podtravnno.

Darovi.

Za sv. Višarje so darovali: Mestna župnija Idrija L. 825; župnija Cerkno L. 470; kuracija Otalež L. 149; kuracija Novaki L. 540; Ravne-Orehek (I) L. 40; župnija Vrhpolje L. 210; vikarijat Zonikve (II) L. 88; vikarijat Pečine (II) L. 10; vikarijat Sedlo (III) L. 15. — Vsem darovalcem iskrena hvala. — *Cerkv. oskrbnitvo sv. Višarj.*

Za Slovensko sirotišče: Goriška ljudska posojilnica 1000 L. P. n. Katarina Kralj, nagrada z občeti na Livadi 20 L. Srčna hvala!

Listnica uredništva.

Prijatelj, Vipava: Dopis je zelo umesten, vprašanje je samo, če bi ne zbudili z njim preveč razburjenja. Dobro bi bilo, če bi se o zadevi osebno pogovorili. Bog živi!

Ravenski vaščani, Ravne nad Črničami: Ker je dopis brez podpisa, ga žal ne moremo priebčiti.

Županstvo Čepovan

razpisuje službo

začasnega občinskega tajnika.

Ponudbe ustmeno, plača po dogovoru. Nastop takoj.

Čepovan, dne 13. avgusta 1925.

Župan:
Alojz Šavle.

Razglas.

PARNA ŽAGA se odda takoj v našem pod ugodnimi pogoji. Ker gre ves les iz Nanosa in Podnanosa mimo te žage, pa tudi veliko bukovega lesa iz Pivke, se nudi prilika podjetnikom iz postojnskega okraja. — Osebnih predstav na »Mlekarno Št. Vid«.

DEKLE z dežele išče službe kot natakarica ali za drugo hišno delo v Gorici ali okolici. Naslov pri upravi.

NA PRODAJ je hiša v Via Croce 16, Gorica. — Poizvedbe istotam.

TRGOVSKI POMOČNIK mešane stroke, več slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, išče službe najraje pri kakem konsumnem društvu ali v kaki podružnici, gre tudi za skladiščnika, pripravljen je iti tudi v inozemstvo. Naslov pri upravi lista.

LEPA PRILIKA! Na prodaj je velik šivalni stroj v najboljšem stanju za krojače. Riva Corno 7.

Gostilničarji, pozor!

Kmetijsko društvo v Vipavi ima v zalogi izvrstno domače vipavsko vino. Cena: namizno vino Lir 230—240, desertno od 280 Lir naprej.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

špecialist za ustne in zobne bolezni, ordinira

v GORICI na Travniku 5/II.

od 9. do 12. in od 3. do 5.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

TRIF

TRI-SODA

Kako je lepo
kako je blesteče
kako je čisto
perilo oprano
»TRI«
Zadostuje, da namočite
umazano perilo
v raztopini
»TRI-SODE«
in imeli boste čez
nekaj ur perilo oprano

A. Fenderl - -
- - - - in drug
TRST

V. Ljubljanski vzorčni velesejem

od 29. avgusta do 8. septembra 1925.

Za nakup vstopnice, ki stane Din. 50 in daje kupcu pravico do znižanega jugoslovenskega konzularnega vizuma za Din. 20, kakor tudi 30 odstotni popust na italijanskih in 50 odstotni popust na jugoslovenskih železnicah obrnite se do komisarja sejma za Italijo Jos. Čehovina v Trstu, Viale XX Settembre 65 I. — NB. Za one obiskovalce, ki stanujejo izven Trsta, bo poskrbel omenjeni komisar uradnim putem jugoslovenski konzularni vizum. V ta namen naj se mu dostavi potni list skupno z zneskom Din. 50 za vstopnico, Din. 20 za konzularni vizum in Lir 5 za pošne in režijske stroške.

Stolpne ure

najmodernejšega sistema ki se navijajo vsakih 8 dni imam v zalogi

Franjo Štolfa, urar
Komen na Krasu

PRI UPRAVI »Goriške Straže« je na prodaj časopisni papir.

Dr. JUŠT BAČAR

zdravnik v Gorici
je odpotoval
in ne ordinira do preklica.

Delak in Gomišček

zaloga pohištva z lastno delavnico

Solkan pri Gorici
se priporočata za dobavo pohištva po najnižjih cenah. Izdelek zajamčen.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso Verdi „Trgovski Dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica	CENTRALA	Rezerva S H S
in rezerve:	LJUBLJANA	Din.
Din. 50,000.000		10,000.000

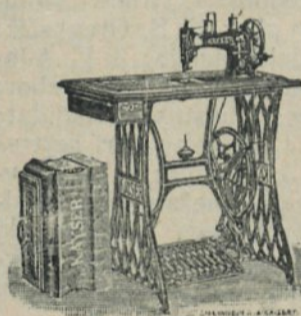
Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje: na vložne knjižice po čistih 4% (davek plača banka sama). Na tekoči račun ter proti odpovedi najbolje po dogovoru.

Sprejema tudi dinarske vloge in jih obrestuje najugodnejše. — Izvršuje denarna nakazila na tu in inozemstvo. — Nakupuje in prodaja svakovrsne valute, vrednostne papirje in srečke.

Plača vedno priznana najvišje dnevne cene za obveznice vojne odškodnine (bone).

Izvršuje sploh vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Prav gotovo je, da najboljše originalne ŠIVALNE STROJE in DVOKOLESA iz najboljših nemških tovarov dobite le pri dobro znani tvrtki:

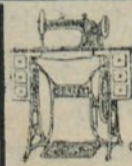
FRANC SAUNIG - GORICA
VIA CARDUCCI 25, (prej Gosposka ulica)

Pred nakupom oglejte si veliko izbiro ali pa zahtevajte cenik.

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Kagenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna.
Blago solidno! Cene zmerne!

„Mundlos“ šivalni stroji
„Göricke“ dvokolesa, motorini „Fian“
belgijske puške se vdobe le pri
Josipu Kerševaniju - Gorica

Piazza Cavour št. 9

Mehanična delavnica, Piazza Cavour št. 5.